

Haas, konijn en de wildlijst.

De meerderheid en haar vertegenwoordiging.

Ik geloof in de aanwezigheid van een zwijgende meerderheid. Deze meerderheid vertegenwoordigt het Nederland dat ik ken en waarvan ik hou. Het Nederland dat rustig nuanceert, zich niet gek laat maken en iedereen de ruimte gunt.

Ieder zijn of haar hobby, nietwaar?

Zo ook in en over de jacht. We zijn vrij om allemaal een verschillende mening te hebben.

Ik hoor graag de andere mening, daar leer ik van, die respecteer ik en accepteer ik. Samen komen we verder, is mijn stelling.

Ik geloof in de vertegenwoordiging van alle stakeholders in de FBE's op provinciaal niveau. Dáár krijgt de Wet Natuurbescherming t.a.v. fauna vorm en inhoud op maat.

Mijn hoop.

Nergens is de jacht zo straf gereguleerd als in Nederland. De wetgever is kraakhelder. In vergelijking met Europese wetgeving is Nederland al heel streng, is er een zeer beperkte wildlijst met weinig ruimte voor benuttingsjacht. Ik begrijp dat vanuit de schaalgrootte ('de postzegel') van Nederland en de lastige keuzes die dat met zich meebrengt.

Het is mijn hoop dat de minister de oren niet laat hangen naar de schreeuwende minderheid en durft te kiezen voor de nuance, de feiten en de stem van de meerderheid.

Haas.

Een paar rapporten verder en wat blijkt?

Weidelijke jacht op basis van verstandig en duurzaam gebruik is niet een oorzaak van de vermeende achteruitgang van de hazenpopulatie.

Bij het ontbreken van een redelijke hazenstand draag ik er als jager (i.o.m. de Wet natuurbescherming) juist zorg voor dat er weer een redelijke hazenstand bereikt wordt. Vooral door het uitvoeren van kleinschalige biotoopverbeteringsmaatregelen in combinatie met het intensief en jaarrond bestrijden van m.n. de vos (in Zeeland en m.n. Zeeuws-Vlaanderen).

Als ik te weinig hazen tel (voor- en najaar tellingen) op een perceel of in de Zeeuwse polders, dan wordt er eenvoudigweg helemaal niet gejaagd totdat de hazenstand weer op orde is. Geen discussie daarover.

Wie kan de belangen van de haas beter dienen dan iemand met het hart van een jager? En dat is ook mijn hart. Daar dient m.i. veel meer aandacht voor te zijn bij politiek en beleid. *De inzet en betrokkenheid (allemaal vrijwillig) van mij als jager dient toch niet gestraft te worden?*

Ik ben ervan overtuigd dat mijn collega jagers uit Groningen, Limburg en Utrecht daar ook zo over denken.

Konijn.

Het jagen op konijnen is voor mij een preventieve aangelegenheid en geschiedt meestal op aanvraag ter voorkoming van schade in specifieke terreinen: denk bijvoorbeeld aan een industrieterrein, landbouwperceel/gewas, sportveld, begraafplaats of golfterrein.

Het is voor mij zeker geen doel op zich om zomaar op konijnen te jagen. Ik ken ook helemaal geen specifieke 'konijnenjachten'. Ik zie veel konijnen in de Zeeuwse bermen, terreinen en polders en de

populaties worden m.i. toch vooral gereguleerd door ziektes. Gelukkig herstellen populaties van konijnen zich relatief snel.

En ja, tijdens het jachtseizoen wordt er hier en daar ook een konijn geogst maar zeker niet als doel op zich.

Mijn rol als jager is m.b.t. het konijn vooral gericht op schadebestrijding en zorg dragen voor een gezonde biotoop. En die rol draag ik met verantwoordelijkheid en in overeenstemming met de wettelijke verplichtingen. Ik zie geen redenen om de jacht op het konijn niet te openen. Mijn vraag aan de minister is dus: *waarom is er geen vertrouwen in het verantwoordelijkheidsgevoel, de kennis en kunde van mij?*

Wildlijst.

Ik ben voor jagen (de wildlijst), onder strenge regulering, in een afgebakend jachtseizoen. Het is niet meer en niet minder dan het tijdelijk mogen oogsten of benutten van een klein percentage van de vermeerdering van de betreffende soort in een bepaald gebied. En daarbij wordt doorgaans het vrouwelijke wild gespaard. De oogst is een stukje wild wat geconsumeerd wordt. Een eerlijk stukje biologisch vlees.

Het is voor mij niet anders dan een visser die mag vissen. En de vis mag opeten.

Ik begrijp dat veel mensen (waaronder ook vrienden van mij) het doden van een dier met behulp van een geweer ronduit abject vinden. Ik heb geleerd dat erover praten helpt. Ik leg uit, vertel waarom en hoe. En wat er allemaal bij komt kijken. Meestal krijg ik er dan respect voor terug. Ik hoef mensen niet te overtuigen, maar wél kunnen uitleggen waarom. En dat kan ik.

Ik wordt verdrietig als jagers neergezet worden als moordenaars van dieren, als dierenbeulen, als notoire stropers of 'hobby en plezierjagers' (= het doden voor de 'fun').

Zeer onterecht. Het is zo onnodig en jammer. Ik zou liever in gesprek gaan over wat ons verbindt: biodiversiteit, liefde voor natuur en dier, eerlijk voedsel.

Als jager ben ik allereerst een dierenvriend en liefhebber, een natuurmens en buitenmens. Ik hou van de Zeeuwse polders en eerlijk biologisch voedsel wat uit de natuur geogst mag worden. Ik ben zorgdrager voor die natuur en oogst. Zoals een boer zijn akker zaait, verzorgt en oogst.

Ik heb daarvoor veel geleerd en kennis gemaakt met alle facetten van de jacht. Met die deskundigheid en 14 jaar ervaring sta ik in het veld. Ik voel mijzelf dan geen moordenaar, geen stroper of 'plezierjager'. Nee, niets van dat. Ik voel mij vooral verantwoordelijk in mijn rol als faunabeheerder.

Tot slot.

Het bemachtigen van wild in het jachtseizoen is voor mij slechts een klein aspect van de jacht. De meeste vrije tijd van mij gaat zitten in activiteiten zoals biotoopverbetering, tellingen, monitoren van gegevens, predatiebeheer, schadebestrijding of bestuurswerk.

De voorgestelde beperkingen werken voor mij dan ook zeer demotiverend om in de toekomst mijn vrije tijd nog in natuur en faunabeheer te blijven steken.

Ik heb veel moeite met het voorgenomen besluit. Niet zozeer de aanleiding, hoe discutabel ook, maar vooral de manier waarop ik als jager gepasseerd en weggezet wordt.

Ik wens de minister en de 2de kamer veel wijsheid toe.

Hartelijke groet, EJ Remijn